

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα.

Ὁ Πάπας Λέων ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, μέλλουσιν ν' ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλους τοὺς καθολικοὺς ναοὺς, δι' ἧς καταδικάζει αὐστηρῶς πάντας τοὺς διατεινομένους ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐλευθέραν ὑπαρξίν τῆς Ἐκκλησίας.

Καταιγίς.

Ἐν Λισσαβῶνι, τῇ πρωτευούσῃ τῆς Πορτογαλίας, ἀγριοτάτῃ καταιγίᾳ ἐπροξένησεν ἀπείρους ἐν τῷ λιμένι ζημίας. Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα διεκόπησαν καὶ τὰ οἰκοδομήματα τῶν τεινονείων κατέπεσαν ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνεμοστρόβιλου. Αἱ ζημίαι ἐν ὅλῳ ὑπολογίζονται εἰς 4,000,000 φρ.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Καλ. Σύρον. — Αἱ γυναῖκες τῆς Καρίας ἐθεωροῦντο ὡς αἱ μᾶλλον εὐπλάστοι σωματικῶς. Ἐξ αὐτῶν ὠνομάσθησαν καὶ αἱ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Καριατίδες (ἢ Καρυάτιδες).

Λύρα. Ἐνταῦθα. — Ἡ μόνη παρηγορία εἶνε, ὅτι, οἱ μὲν δυστυχεῖς ἔχουσι τὴν ἐλπίδα μελλούσης εὐτυχίας, οἱ δὲ εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὰς γλυκυτέρας στιγμὰς τῆς εὐτυχίας τῶν ἔχουσι πάντοτε τὸν φόβον μελλούσης δυστυχίας.

Γ. Χρ. Βρ. — Νομίζομεν ὅτι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε, ἀποῦ μάλιστα, ὡς μᾶς γράφετε, καταιγισθεὶς πολὺ εἰς τὴν ποίησιν καὶ ἐπιχειρῆτε ἐνίοτε νὰ γράφετε καὶ στίχους. Ἡ Κασταλία, κύριε φιλόμουσε, εἶνε πηγὴ τοῦ Παρνασσοῦ, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μούσας.

Φιλίστορι. — Ὁ Μαρᾶτος εἶχε δολοφονηθῇ ὑπὸ τῆς Καρλόττας Κορδαὶ δύο ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δηλ. τὴν 13 Ἰουλίου 1793. Ἐπομένως ὅλοι αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ σας καταπίπτουν. Οὔτε ἦτο δυνατόν ν' ἀποδοθῇ τοιαύτῃ γενναιοῦς εἰς ἕνα Μαρᾶτον.

Εὐδιμίονι, εἰς Πειραιῶ. — Τὸ ποίημά σας ἔχει πολλὰς ἑλλείψεις, ὅσας δυστυχῶς καὶ τὸ προαποσταλὲν διήγημά σας. Διατὶ βιάζεσθε νὰ δημοσιεύετε;

Κορυθαλῶ, Ἀγρίνιον. — Μεθ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, τὴν ὅποιαν εἶχομεν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ διήγημά σας. Ἐξ αὐτοῦ ἐδεδιώθημεν ὅτι ἔχετε talent καὶ θὰ γράψετε ὡραῖα ἔργα. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀρχίσετε εἰς τὸ «Ἀττικὸν Μοῦσεϊον» μὲ καλλίτερον ἔργον, τὸ ὅποιον καὶ περιμένομεν.

κ. Α. Θ. Παπ. — Τὸ ποίημά σας παιδαριωδέστατον καὶ ἄτεχον.

κ. Χ. Γ. Σ. — Ὡ! τῆς ψευδοῦς ῥομαντικότητος καὶ τῆς γλωσσαλγίας! Ζητήσατε τὴν ποίησιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἂν θελετε νὰ γράψετε κατὰ τὴν ἑπαιτῶν, διορθώσατε καὶ τὴν γλῶσσαν.

κ. Ι. Σ. Τρίκαλα. — Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ἐκ τοῦ ποιηματός σας ἀποσπώμενον τετράστιχον:

Νὰ κεντᾷ μόνον ξέρε, Θεέ μου,
πιστὴ ὅμως νὰ μείνῃ οὐχί,
εἰς τὰ στήθη μου φλόγα ν' ἀνάψῃ
νὰ μοῦ φέρ' λάθρα πως ταραχῇ.

Γνωστῶ ἀγνώστῳ. — Ὁ Ἀδόλφος Τιέρ ἐγεννήθη ἐν Μασσαλίᾳ τῷ 1797. Ὁ δημοσιογράφος συνειργάσθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν «Σφαίραν» τῷ 1824, εἶτα δὲ εἰς τὴν «Συνταγματικὴν». Οἱ ἐπισιμότεροι ἱστοριογράφοι τοῦ 19ου αἰῶνος εἶνε ὁ Augustin Thierry, ὁ Guizot, ὁ Thiers, ὁ Mignet καὶ ὁ Michelet.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὁ Πνευματισμός, κωμῳδία εἰς πρᾶξιν μίαν ὑπὸ Ν. Ι. Αἰσκαρη, διδαχθεῖσα τὸ πρῶτον λίαν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις δημοτικοῦ Θεάτρου.

Ἡ Πούλια, διήγημα ὑπὸ Γεωργίου Σπέρλα μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου. Ὁ συγγραφεὺς ἀναγγέλλει καὶ 4 ἄλλα διηγήματα, προσεχῶς ἐκδοθόμενα, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος.

Φοιτητικὴ Ἐνωσις. Ἡμερολόγιον τῶν φοιτητῶν τοῦ ἔτους 1892. Ἔτος α'. Τιμᾶται δραχμῆς. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἶνε ὄντως χρησιμώτατον διὰ τοὺς κ. κ. φοιτητὰς καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γνωρίσωσι τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἕως σήμερον περιέχει τὴν πάντων σύντομον καὶ ἀκριβῆ ἀφήγησιν.

Ἡ Τύχη, ἐφημερίς λαχείων, ἐμπορίου, βιομηχανίας καὶ τῆς χρηματιστικῆς κινήσεως· ἐκδότης καὶ διευθυντὴς Γ. Σκαρλατόπουλος. Εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐφημερίδα, ἥς ἡ ἐτήσια συνδρομὴ εἶνε 7 φρ., οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος καὶ εἰς διάφορα λαχεῖα.

Ἱστορία τοῦ 18' αἰῶνος, ὑπὸ Παύλου Καρολίδου, ἐκδομένη μετ' εἰκόνων ὑπὸ κ. Γ. Κασδόν, διευθυντοῦ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας». Ἡ ἱστορία αὕτη περιλαμβάνει τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος Α' 1814-15 μέχρι τῆς σήμερον καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς τόμους. Τὸ α' τεῦχος ἐκ 3 φύλλων μετὰ πολλῶν εἰκόνων ἐκδοθήσεται τῇ 1 Φεβρουαρίου, τιμώμενον ἀντὶ 1 φρ.

Οἱ Μαργαρίται τοῦ ἀτυχοῦς καὶ συμπαθοῦς ποιητοῦ Δ. Κόκκου ἐξεδόθησαν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καλλιτέχνου κ. Αλ. Φιλαδελφῆος, ὅστις λαμπρὸν ἐξωφύλλον προτάσσει μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ποιητοῦ καὶ σκιαγραφίαν μακρὰν, πιστὴν καὶ ἀξίαν τοῦ τόσον σκληρῶς θερμάσαντος τὸν βίον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεως αὐτοῦ. Οἱ Μαργαρίται σύγκεινται ἐξ 144 σελίδων, περιέχουσι δὲ τὰ ἀνέκδοτα αὐτοῦ ποιήματα μετὰ τῶν ἀσμάτων τῆς «Μαρούλας», τοῦ «Μπαρμπα-Δινάρδου» καὶ τῆς «Λύρας τοῦ Γέρω-Νικόλα». Τὸ ἔργον πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ 3 φρ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν μας θὰ λησμονήσῃ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

Ἱστορία τοῦ Συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ὑπὸ Ε. Κ. Κυριακίδου, μετὰ 50 εἰκόνων εἰς 2 ὀγκώδεις τόμους. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον ἤρξατο ἐκδοόμενον κατὰ τεύχη, ἐκ 2 φύλλων, ἀντὶ 40 λεπτῶν. Ὁ συγγραφεὺς τυγχάνει λίαν γνωστός, τὸ δὲ ἔργον τοῦ οὗ τύπος σύμπας διὰ μακρῶν ἀνήγγειλεν ὡς ἄξιον πάσης υποστηρίξεως καὶ μετὰ ὑψίστης δυνάμεως γεγραμμένον. Δι' ὃ ἐκθύμως συνιστοῦμεν αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀττικοῦ Μοῦσεϊου».

Λόγος, κατ' ἐντολὴν τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ὑπὸ Προκοπίου Β. Οἰκονομίδου, ἀρχιμανδρίτου καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, τῇ 30 Ἰανουαρίου, ἑορτῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τελουμένου τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγ-γλέση 1892.

Ἐλεγγος τοῦ ὑπὸ κ. Ν. Πεζοπούλου ἀρτίως ἐκδοθέντος περὶ χρόνιου προϊόντος συστηματικῆς παραληρήματος ἔργον, ὑπὸ Μιχαὴλ Κατσαρᾶ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας Ν. Γ. Ἰγ-γλέση 1892.

Ὁ νέος χάρτης τῆς Σύρον. Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Ν. Γ. Κοτζοβίλλης ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς τὸν ὕπ' αὐτοῦ χαραχθέντα χάρτην τῆς νήσου Σύρου ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικῆς ἐπιτελείου ἐγκριμένου τοῦ Στάνλεϋ, ἀλλὰ κατὰ μεγέθυνσιν αὐτοῦ, διόρθωσιν τῶν λελησθεμένων ὀνομασιῶν, ὡς καὶ τῶν ὑψῶν ἢ προσθήκην πάντων τῶν ὁρέων, ὁδῶν, ἀτραπῶν καὶ χειμάρρων, πρὸς δὲ ἀκριβεῖς τοποθετήσεις χιλίων περίπου ὀνοματοθεσιῶν τῆς Σύρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων ἀρχαίων ἐρείπων ὡς καὶ τῶν περὶ τῆς νήσου ὑφάλων, σκοπέλων καὶ νησιδίων. Τὸν χάρτην τοῦ κ. Κοτζοβίλλη διακρίνει ἐργασία ἐπιστημονικὴ λίαν καὶ εὐσυνειδήτος εἰς τρόπον ὥστε ἀσφαλῶς τις δύναται ἐπ' αὐτοῦ νὰ μελετήσῃ. Τὸ παράδειγμα δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης ἐργασίας εἶθε νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι, βίβαιοι ὄντες ὅτι παρέχουσι ὑπηρεσίαν πολύτιμον εἰς τὴν πατρίδα τῶν Συγχαίροντες εὐχαριστοῦν τὸν κ. Κοτζοβίλλην, συνιστοῦμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ, πωλουμένου μὲν ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Λυμπερίῳ ἀντὶ 2,30, ἀποστελλομένου δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντὶ 2,60 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 2,60 χρυσῶ φρ.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡρακλῆς Μητσόπουλος

Ὁ Ἡρακλῆς Μητσόπουλος (οὗ τὴν εἰκόνα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον) ἀνῆκεν εἰς τοὺς πρώτους διδασκάλους τοῦ ἀνωτάτου παιδευτηρίου τοῦ Ἐθνικοῦ, ἦτο σχεδὸν εἰς τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ. Αἱ ἐπιστῆμαι μάλιστα ἐγεννῶντο τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀκόμη οἱ ξένοι ἐξηκολούθουν νὰ εἶνε οἱ πρῶτοι ἀντιπρόσωποι αὐτῆς, ὅτε ὁ αἰδιδυμὸς Μητσόπουλος καὶ οἱ ὁμοιοὶ τοῦ κατήρχοντο εἰς τὴν μεστὴν ἐλπίδων χρηστοτάτων πατρίδα θεράποντες τῶν Μουσῶν, μύσται τῆς ἐκ τῆς ξένης πάλιν εἰς τὴν παλαιὰν ἐστίαν ἐπανερχομένης προγονικῆς ἐπιστήμης. Ἡ σπάνις τῶν εἰδικῶν ἀνδρῶν περὶ τοὺς καθέκαστα κλάδους τῆς γνώσεως, ὁ ἀκόρεστος ζήλος τῆς διαδόσεως καὶ κρατύνσεως τῶν ἐν σπαργάοις διατελουσῶν ἔτι ἢ μᾶλλον ὅλως ἐλλειπουσῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔφερε καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ταχέως ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐδίδασκε ζωολογίαν, ὀρυκτολογίαν, γεωλογίαν καὶ κάτοχος ἀνωτέρας φιλολογικῆς παιδείας κατέστησε τὴν πρωτοφανῆ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην προσετὴν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Ἐδιδμοῦργησεν ὄρους, ἐπέθηκεν εἰς τὴν ξένην ἐπιστήμην τὸν τύπον τῆς ἀπλάστου ἔτι γλώσσης ἡμῶν καὶ κατεσκεύασε τὸ σύστημα ὅλον αὐτῆς. Ἐὰν δὲ δὲν κατέλειπεν ἔκτακτόν τι προϊόν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μαθήσεως καὶ μελέτης, ἀλλ' ἐπολιτογράφησε τὴν ἄγνωστον ἐπιστήμην κατὰ πρῶτον εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα καὶ ἤνοιξε ὁδοὺς εὐθείας εἰς αὐτὴν διὰ τόπων ἀγρίων καὶ ἀβάτων.

Πάντων τῶν ἀνδρῶν τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπιστημονικῆς γενεᾶς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ ἔθνους αὕτη ἦτο ἡ μεγίστη ἀρετὴ. Ἀνευ υπερβολῆς καὶ ἐθνικῆς μεγαλαυχίας δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν αὐτοῖς εὐκρινῶς τὸν ἐπαινον τοῦτον καὶ ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸ καθήκον βαθυτάτης πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης.

Κωνσταντῖνος Ζάππας

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1814, καὶ παιδιόθεν ἐξεπατρίσθη μεταδὰς εἰς τὰς Ἡγεμονίας πρὸς ἐπιδιδῶσιν τύχης. Εὐρίσκειτο τότε ἐγκατε-

στημένος ἐν Ρουμανίᾳ ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ Εὐαγγέλης, ὅστις ἐκαλλιέργει μικρὸν κτήμα, ἀμφοτέροι δὲ τότε ἤρξαντο συνεργαζόμενοι. Ὁ Εὐαγγέλης εὗρεν ἄξιον αὐτοῦ καθ' ὅλα σύντροφον. Κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸν πνεῦμα, εἶχε καταστή τὸ παράδειγμα ἐργατικότητος, διὰ τῆς ἀκαταπόνητου ἐργασίας. Οἱ ἐντόπιοι κτηματῆαι, διερχόμενοι τὸν βίον ἐν κραιπλῇ καὶ τρυφῇ, μετ' ἐκπλήξεως εἶδον ὅτι οἱ ἐπὶ ἡλῶδες ἠπειρώται ἐγένοντο μετὰ μικρὸν κύριοι μεγάλου κτήματος ἐν Βροσθενίῳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἐδημοσίευσεν τὸ περιόητον ἐκείνο φυλλάδιον, εἰς ὃ ἐξέθετο ἐν λεπτομερείᾳ τὴν ἱστορίαν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς περιουσίας τῶν, ὀφειλομένης εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἄμεινον ἐπιδελψιν τῶν γεωργικῶν ἔργων, εἰς ἃ ἐφῆρμοςαν ἴδιον σύστημα, ὅπερ συνίσταν καὶ εἰς τούτους ὅπως βελτιώσωναι τὰ κτήματά των. Οἱ Ζάππαι οὕτως εἰσὶν οἱ πρῶτοι βελτιώσαντες καὶ ἀναπτύξαντες τὴν γεωργίαν ἐν Ρουμανίᾳ, διὸ μεγάλην τοῖς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην ἡ χώρα αὕτη.

Ἀφοῦ ἐσχημάτισαν μεγίστην περιουσίαν, καὶ κατεστάθησαν ἐκ τῶν μάλλον βαθυπλούτων τῆς Ρουμανίας γεωκτημόνων, ὁ μὲν Εὐαγγέλης Ζάππας ἀπεσύρθη πλέον τῆς ἐργασίας, καὶ ἔζησε πολυτελῇ, ὅπως δῆποτε βίον, ὁ Κωνσταντῖνος ὅμως ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν, ἀναπτύσσων τὰ κτήματά των, ὥστε μετ' οὐ πολὺ ἡ μεγάλη περιουσία ἐδιπλασιάσθη, ἀργότερον δὲ ἤγασσε τὰ δεκατέσσαρα κτήματα ἐν Θεσσαλίᾳ, ἅτινα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπόδειγμα καλλιέργειας διὰ τὴν Θεσσαλίαν. Ὁ Ζάππας ἡγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὴν γεωπονίαν· ἡδύνατο βεβαίως ἀναμιγνύμενος εἰς τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν περιουσίαν του, ἀλλ' ὁ γηραιὸς γεωκτημὼν πάντοτε ἠρνήθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν, ἀφοσιωθείς ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν. Τοῦτο ἦτο ἐν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν σημείων τοῦ βίου του. Οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ κερδίσῃ τι, ὅπερ δὲν ἀπέρρεεν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιμελείας, ἀλλ' ἐζητάτο ἐκ τυχαίων καὶ μεταβλητῶν ὥρων, πλεισταίς δὲ καὶ ἐκ βεβαίως βλάβης ἄλλων.

Ἡ κλησίς του πρὸς τὴν γεωργίαν τῷ εἶχεν ἐμπνεύσει τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν. Διὰ τοῦτο δὲν τὸν ἠϋφραίνει ἡ πολυτάραχος ζωὴ τῶν μεγαλοπόλων. Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπη τοῦ ἀπέσπα χρόνον πολὺν καὶ μετ' ἡδονῆς ὑπερτάτης παρηκολούθει πᾶσαν σημεῖον ἐν τῷ τόπῳ πρόδον. Οἱ ἄνδρες τοῦ Ἀγῶνος κυρίως ἦσαν ἡ λατρεῖα του καὶ εἰς πάντας ἐξεφράζετο μετὰ πικρίας ὅτι κακῶς ἔπραξε τὸ ἔθνος μὴ παιδαγωγηθῆν μετὰ τὰ φρονήματα, ἅτινα παρήγαγον τοὺς ἥρωας τῆς Ἐπαναστάσεως. Αὕτη ἡ μέριμνα ἤγαγεν αὐτὸν νὰ δαπανήσῃ 1,200,000 φρ. πρὸς ἱδρύσιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαππείου Παρθενωαγωγείου, ὅπως ἐκπαιδεύωνται αἱ Ἑλληνίδες ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἀποδίδωσι χρῆστα, ἀπλοῖκα, συνετὰ καὶ φιλοπατρίδας μητέρες.

Ἡ αὕτη περὶ εἰσαγωγῆς θετικωτέρου τινὸς ἐν Ἑλλάδι βίου μέριμνα ἤγαγεν αὐτὸν νὰ διαθέσῃ ἐτέρας 200,000 φρ., ὅπως σπουδάζωσι τέσσαρες ἐκ περιτροπῆς γεωπόνοι, καὶ ἐπιστρέφοντες ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας, ἐξ ἧς ἀνέμενον ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν ὁ γηραιὸς ἠπειρώτης.

Ἡ Πατρίς τὸν θάνατον τοῦ Ζάππα θέλει πενθῇ, καὶ θέλει τάξει τὸν ἄνδρα εἰς τὴν σειράν τῶν τέκνων τῆς ἐκείνων, τῶν ὁποίων ὁ βίος ἦτο ἀδιάλειπτος προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς οὗς ὀφείλεται αἰδῶς εὐγνωμοσύνη.

Ὁ Μέγας Δοῦξ Κωνσταντῖνος

Ὁ Μέγας Δοῦξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς, πατὴρ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, ἦτο υἱὸς τοῦ αὐτο-

κράτορος Νικολάου καὶ θείος τοῦ νῦν κατέχοντος τὸν θρόνον τῶν Τσάρων Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. Ἐγεννήθη τῷ 1827, νεαρὸς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ ἐνωρίς διεκρίθη διὰ τὸ σπινθηροβολοῦν πνεῦμα καὶ τὴν εὐρείαν μάθησίν του. Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. ἦτο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἰσχύος του, κατέλαβε τὰς μάλλον ἐμπιστοὺς καὶ τὰς σπουδαιότερας θέσεις τῆς αὐτοκρατορίας, ἐχρημάτισεν ἀντιβασιλεὺς τῆς Πολωνίας, ἀρχιναύαρχος τοῦ ρωσικοῦ στόλου καὶ ἀκολούθως μέχρι τοῦ τραγικοῦ τέλους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Β'. πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἦτο διοικητὴς τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς καὶ προῆδρευσεν τῆς πρὸς ἄμυναν τῆς Κρανστανδῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκρηχύθη τότε μόνος αὐτὸς ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸν παραχωρήσεων τῆς Ρωσίας πρὸς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῶν περιορισμῶν, οὓς ἐπέβαλον εἰς τὸν ρωσικὸν στόλον τῆς Μαύρης θαλάσσης. Ἐθεωρεῖτο ὁ πιστότερος διάδοχος τῆς πολιτικῆς τοῦ Νικολάου καὶ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παλαίου κόμματος τῶν Ρώσων.

Ὡς ἀρχιναύαρχος δὲ καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν (1853) ἐπέφερεν εἰς τοὺς ναυτικούς κανονισμοὺς τροποποιήσεις, ὑπαγορευθείσας ὑπὸ τῶν ἀνγκῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Τῷ 1862 διωρίσθη ἀντιβασιλεὺς τῆς Πολωνίας μετὰ μεγάλης πληρεξουσιότητος καὶ διοικητῆς τοῦ πρώτου συντάγματος. Ἐν Βαρσοβίᾳ ἀφικόμενος τῇ 2 Ἰουλίου, ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἄρτι εἰς τὸν ρωσικὸν ζυγὸν ὑποκυφάντων Πολωνῶν δεκτὸς μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, διότι πολλὰ ἐκ τῶν φιλελευθέρων αἰσθημάτων αὐτοῦ προοιωνίζοντο. Πλὴν ἀκεχαρτήτως τῆς θελήσεώς του ἐνεκα τῶν διαταγῶν τοῦ Τσάρου, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐχὰς καὶ ἐλπίδας τῶν Πολωνῶν. Ἐμισήθη, καὶ τὴν 3 Ἰουλίου ὀλίγου δεῖν ἐπιτετε θῆμα δολοφονικῆς ἀποπειρᾶς ἐνθουσιώδους Πολωνοῦ σπουδαστοῦ, πυροβολήσαντος ἀνεπιτυχῶς κατ' αὐτόν. Μετ' ὀλίγον ἐξεργάγη ἡ ἐνεκα τοῦ νέου νόμου περὶ στρατολογίας, ἐπιδηληθείσας παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀντίστασιν τοῦ Μ. Δουκός, ἡ ἐπανάστασις τῆς Πολωνίας, ἡ μόλις τῷ 1864 διὰ μεγάλων θυσιῶν κατασταλείσα.

Ἦτο φύσις ἐκτάκτως ἰσχυρὰ καίπερ κατὰ τὸ φαινόμενον ἡσυχος, ζωηρὰ ἄμα καὶ ψυχραῖμος, φιλελευθέρως ἀλλὰ μὴ στερομένη καὶ δόσεως φιλοδοξίας.

Ἀλεξάνδρος Ραγκαβῆς

Ὁ ἐλάχιστος χώρος, ὃν ἡ σελίς αὕτη μᾶς παρέχει, δὲν ἐφαρκεῖ οὔτε πρὸς ἀπλὴν σκιαγράφειν τοῦ ἐκ τῶν πρωτάνων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, τοῦ κλειζόντος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς θέσεις, ἃς ἡ πολιτεία ἐκάστοτε τῷ ἀνέθετεν. Ὁ βίος του μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν ὑπῆρξε διηκενῆς καὶ ἀδιάλειπτος δράσις καὶ ἐργασία. Ὁ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, πρὸς τὰ γράμματα, πρὸς τὰς τέχνας καὶ ἐν γένει πρὸς πᾶν καλὸν ἔρος του γενεὴν ὁλόκληρον ἐθέρμανε καὶ ἀνεξωπύρωσεν. Ὡς ποιητῆς, ὡς δημοσιογράφος, ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς διπλωμάτης ὁ Ἀλεξάνδρος Ραγκαβῆς ἀενάως ἔδρα, ἀποκομίζων τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Προτιθέμενοι εἶ τι τῶν προσεχῶν φύλλων τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» ν' ἀφιερῶσωμεν ὁλόκληρον μελέτην εἰς τὸν ἔξοχον τοῦτον ἄνδρα, ἀρκούμεθα ἐνταῦθα ν' ἀναγράψωμεν τὰ τελειότερα καὶ γνωστότερα τῶν ἔργων του: Ἡ παρὰ μὲν, Οἱ τριάκοντα, ὁ Γάμος τοῦ Κουτρούλη, Διονύσου πλοῦς, Γοργὸς ἱέραξ, ὁ Αὐθέντης τοῦ Μωρέως, καὶ πλεῖστα λυρικά ποιήματα, πρωτίστην καταλαβόντα θέσιν ἐν τῷ ἑλληνικῷ Παρνασσῷ.

Χριστόφορος Σταματιάδης

Ἐγεννήθη ἐν τῇ κωμοπόλει Ἀκράτῃ τοῦ Αἰγίου κατὰ τὸ ἔτος 1830. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὅτε ὁ πρὸς τὴν περαιτέρω ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ διακαὴς ζῆλος ὠδήγησεν εἰς Ναύπλιον, μετ' ὃ μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη φοιτητῆς τῆς Θεολογίας τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καθ' ὃ διάστημα φοιτήσεώς του διέπρεψε τοσοῦτον ἐπὶ μορφώσει πνευματικῇ καὶ ἠθικῇ χρηστότητι, ὥστε ἐκλήθη παρὰ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Ὁθωνος ὡς διδάσκαλος τῶν τε ἱερῶν καὶ ἑλληνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν θεολογικῶν του σπουδῶν ἀμέσως προετιμήθη καὶ διωρίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1860 ἱεροκῆρυξ, ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἐν φήμῃ πολλῇ περὶ τῆς ρητορικῆς του τέχνης καὶ δεινότητος εἰς τὰς πρώτας τῆς Ἑλλάδος πόλεις καὶ τελευταῖον ἐν Ἀθῆναις ἐπὶ 22 πλήρη ἔτη, ἥτοι μέχρι τοῦ 1882, ὅτε ἐν τῇ ἀμεταπτώτῳ ἐκτιμήσει, ἥς ἔκτοτε ἀπελάμβανε κατὰ προτίμησιν διωρίσθη καὶ προχειρίσθη εἰς ἀρχιεπισκοπὸν Χαλκίδος, ποιμάνας ἀδιακόπως ἐν ἄρᾳ στοργῇ καὶ πατρικῇ μερίμνῃ, ἐργαζόμενος καὶ μοχθῶν παντὶ τρόπῳ. Ἀξιωματικῶς αἰσθημάτων κατὰ τὸν βίον του ὑπῆρξαν ἡ πρὸς τοὺς πένητας στοργὴ καὶ προστασία καὶ ἡ πρὸς τοὺς πτωχοὺς οἰκείους του πατρικὴ μέριμνα.

Μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ σμικροτάτη περιουσία του εὐρέθη διατεθειμένη μάλλον ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τῶν εκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἀπασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς του, ὡς καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος, ἀφῆκε δὲ καὶ περὶ τοὺς 300 λόγους του, οὓς κατὰ τὸν μακρὸν βίον του ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἁμβωνος ὡς ἱεροκῆρυξ.

Κ. Κωνσταντόπουλος

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς κ. Κ. Κωνσταντόπουλος, βουλευτῆς δὲ Μαντινείας, τυγχάνει εἰς τῶν ἀρχαιότερων πολιτευτῶν, διατελέσας πληρεξούσιος ἐν τῇ β'. ἐθνικῇ συνελεύσει καὶ κατὰ διαλείμματα βουλευτῆς, κατὰ τὴν παρελθούσαν δὲ σύνοδον πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Καθ' ὃν χρόνον δὲν ἐπολιτεύετο διετέλεσε δικαστικὸς ἐκ τῶν διακεκριμένων, ὑπηρετήσας ἐπὶ εἰκοσασέτιαν σχεδὸν ὡς εἰσαγγελεὺς παρ' ἐφέταις, συνεπενεγκῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων ἀξίαν λόγου συγγραφῶν τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Γεώργιος Φιλάρετος

Ὁ κ. Γ. Φιλάρετος τυγχάνει νομομαθῆς, ἀρτίως ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, συγγραφεὺς καὶ ἐμδρθῆς σχολιαστῆς τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν θεσμοῦ καὶ ἄλλων νόμων, διατελέσας πολλάκις βουλευτῆς ἐκ Βόλου, φιλελευθέρως, ἀγωνισθεὶς τὸν ἀγῶνα τῆς θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως, νομοταγῆς καὶ ἀκούρατος πατριώτης. Εἶνε γνωστὸς διὰ τὰς ἀποκεντρικὰς αὐτοῦ ιδέας καὶ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὸν κομματισμὸν.

Ὁ Ροσσίνης

Τὴν 29 Φεβρουαρίου (ν) ἐπανηργύρθη καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν συνεπληρώθη ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου μουσικοῦ Ροσσίνης. Ἡ Ἰταλία ἀπεσπᾶτο τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τῶν πεζῶν φροντίδων, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, ὅπως ὑψωθῇ εἰς ἀναμνήσεις πλήρεις ποιήσεως. Καὶ μετὰ τῆς ποιήσεως τῶν ἀναμνήσεων τούτων, ἐνοῦται καὶ αἰσθημα ὑψηλῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς. Διότι ὁ ἀθάνατος δημιουργὸς τῶν τελείων ἐκείνων μουσικῶν ἀριστουργημάτων, ὁ θεὸς συνθέτης τοῦ «Κουρέως τῆς Σιβιλλίας», τῆς «Gazza